

YHÄ TÄÄLLÄ

Ympäristökuvia Heurekassa
17.9.–24.10.2021

Ympäristökuvia Heurekassa

YHÄ TÄÄLLÄ

Pekka Virtanen

Ympäristötoimittajat ry Näyttelyn työryhmä:

Riku Cajander, Tiina Harpf,
Tero Pajukallio, Jukka Palm,
Eeva Pitkälä, Kari Rissa ja
Pekka Virtanen

Kuvien tulostus:

PunaMusta Pixmill

Näyttelytuki:

Ympäristöministeriö ja Sitra

Yhteistyössä:

Heureka

Järjestäjä:

Ympäristötoimittajat ry

Painotuotteet
4041-0619

ClimatePartner
PunaMusta Magazine

Monimuotoisuus, elonkirjo, on luonnon terveyttä, sen vastustuskykyä häiriöitä kohtaan.

Korennon hennon siiven näkyminen puun takaa, linnun laulu, metsän puiden vehreys tai kuva valaan puhalluksesta arktisella merellä vakuuttavat meidät yhä uudelleen, että siellä se vielä on. Luonto.

Kuitenkin joka yhdeksäs Suomen luonnon eliölajeista on uhanalainen, ja uhanalaistuminen kiihtyy koko ajan.

Monimuotoisuuden kato ei näy helposti. Se etenee kulkijan katseen ulottumattomissa.

Metsien hakkuut, soiden perkaaminen ja kaupunkien rakentaminen vaikuttavat kuitenkin aina kaikkein pienimpien eliöiden verkostoihin saakka.

Jotta osaisimme suojella luontoa, meidän täytyy ymmärtää mitä teemme, meidän täytyy nähdä selvemmin.

Näyttely *Yhä täällä* avaa silmiämme elonkirjon kauneudelle, mutta myös luonnon uhkille.

NÄYTTELYN KUVAT

Näyttelyssä on yhteensä 43 ympäristö- ja luontotoimittajien ottamaa valokuvaa. Numeroidut kuvatekstit kertovat kuvien aiheen, kuvaajan ja kuvauspaikan.

Elonkirjo haasteena – hengissä edelleen

- 1. Ruskosammakko kutupaikallaan.** Suurin osa roskista on muovia. Merten muoviroskista jopa 80 prosenttia kulkeutuu maalta. Jukka Palm. Raisio 2013.
- 2. Kanahaukka ja kesykyyhky.** Kentän hiekkaesteessä, lyöntipaikkarivin mailaviidakon tuntumassa, on hyvä kerätä voimia lennosta napatun saaliin vientiin. Jukka Palm. Espoo 2017.
- 3. Korento piilossa.** Ilta-aurinko lämmittää merisinikorentoa näkötorin huipulla. Elinympäristöjen pirstoutuminen, tuhoutuminen ja yksipuolistuminen aiheuttavat hyönteiskatoa. Jukka Palm. Ahvenanmaa 2021.
- 4. Erilaisia asuntoja.** Kaupunki kasvaa ja yrittää nousta korkeuksiin. Pekka Virtanen. Helsinki 2021.
- 5. Kerällä kevätauringossa.** Ruskea naaraskyy palvoo aurinkoa parittelun jälkeen. Markku Lappalainen. Parainen 2015.
- 6. Edessä elämä.** Merikotkan säilyminen on luonnonsuojelun menestystarina. Markku Lappalainen. Kemiönsaari 2017.
- 7. Laulujoutsen Vartiokylänlahdella.** Laulujoutsen on osittain tottumassa ihmiseen, samaan tapaan kuin kyhmyjoutsen jo aiemmin. Antti Koli. Helsinki 2020.
- 8. Nuori huuhkaja Forumissa.** Citykanit ja rotat ovat huuhkajien ruokaa, mutta silti on parempi, että ne eivät pesi aivan kaupungissa. Antti Koli. Helsinki 2013.
- 9. Kaunosiilikäs Vuosaarella.** Tämä on ainoa Suomessa tavattu yksilö, se havaittiin kahtena päivänä Kallahdessa. Antti Koli. Helsinki 2020.
- 10. Urbaani orava.** Luonto ei lopu siinä missä kaupunki alkaa. Se on kaikkialla kaltereista huolimatta. Jukka Palm. Turku 2012.
- 11. Räkättirastas tähyää.** Aloittelevan lintukuvaajan keväinen otos Vartiokylänlahdelta. Paula Launonen. Helsinki 2021.

12. **Ritariperhonen munii.** Kesälä 2021 oli runsaasti perhosia, johtuen mm. lumitalvesta sekä kesän lämmöstä. Antti Koli. Helsinki 2021.
13. **Meritaimen kutuvaelluksella.** Kaikki Suomen vaelluskalat ovat uhanalaisia. Kymmenet tuhannet esteet estävät kalojen pääsyn lisääntymisalueilleen. Jukka Palm. Vantaa 2020.

Monimuotoisuus haasteena – metsissä ja soilla

14. **Vanhaa metsää.** Kelot tarjoavat elinoloja moninlaiselle lajistolle. Tero Pajukallio. Seitsemisen kansallispuisto Ikaalinen 2020.
15. **Puupelto mäntyjä.** Niukkala-jinen istutusmännikkö, josta monimuotoisuus on kaukana. Tero Pajukallio. Joensuu 2020.
16. **Metsä palaa kansallispuistossa.** Metsiä kulottamalla luodaan edellytyksiä monille lajeille. Tero Pajukallio. Nuuksi-on kansallispuisto Espoo 2010.

17. **Sammaleinen kuusikko.** Harvennetut talousmetsät ovat useimmiten yksilajisia puupeltoja. Kari Rissa. Salo 2020.
18. **Moto hakkaa.** Tehometsätalous perustuu Suomessa koneiden voimalliseen käyttöön. Kari Rissa. Salo 2011.
19. **Puuta tehtaaseen.** Metsäteollisuus on käyttänyt viime vuosina raakapuuta noin 60 miljoonaa kuutiota vuodessa. Kari Rissa. Kouvola 2009.
20. **Rujo talvinen avohakkuu.** Aukkohakkuu on Suomessa yhä yleisin tapa uudistaa metsiä. Kari Rissa. Salo 2018.
21. **Retkeilijöitä Leivonmäen kansallispuistossa.** Koronapandemia on lisännyt kansallispuistojen suosiot. Tero Pajukallio. Joutsa 2020.
22. **Töyhtötiainen pelokkaana.** Avohakkuut ovat tehneet metsissä viihtyvistä töyhtötaisesta vaarantuneen lintulajin. Kari Rissa. Salo 2020.

23. Suon lajikirjoa. Väriloistoa Valkmusan kansallispuistossa. Tero Pajukallio. Pyhtää 2021.

24. Tuhottu suo. Sarvinevan suon pintakasvillisuus tuhoitiin kuorimalla rahkasammalkerros liian syvältä. Tero Pajukallio. Kihniö 2020.

25. Maankohoama. Jäämassojen aikoinaan alas painama maanousee merestä Merenkurkussa. Tero Pajukallio. Raippaluoto Mustasaari 2020.

Ilmastonmuutos haasteena – maailma muuttuu

26. Järviruokoa niitetään. Ruokoa poistamalla voidaan parantaa vesistöjen tilaa. Ruokoa voi käyttää myös turvetta korvaavan aineena. Tero Pajukallio. Kirkkonummi 2020.

27. Päästöt kuriin. Terästeollisuuden päästöjä voidaan tulevaisuudessa vähentää hiilineutraalilla terästuotannolla. Tero Pajukallio. Raahe 2019.

28. Ympäristötoimittajat kaivoksessa. Toimittajat tutustuivat Paraisten kalkkivilouhokseen pohjia myöten. Jukka Palm. Parainen 2015.

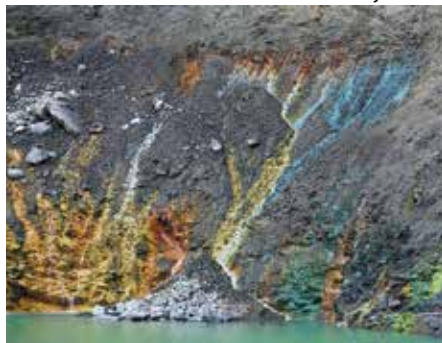
29. Mineraaleja peruskalliossa. Jällivaaran kaivoksesta saadaan louhittua lukuisia eri mineraaleja. Tero Pajukallio. Ruotsi 2016.

30. Dumpperi Talvivaarassa. Tämä avokaivos nosti alan merkittävät ympäristöongelmat suuren yleisön tietoisuuteen. Tero Pajukallio. Sotkamo 2013.

31. Paneeleita asennetaan. Aurinkopaneelit ovat ympäristöystävällinen tapa tuottaa lähisähköä. Kari Rissa. Salo 2015.

32. Tuuli jauhaa sähköä. Merellä sijaitsevia suuria tuulipuistoja on ollut monissa maissa jo pitkään. Tero Pajukallio. Kööpenhamina 2012.

33. Ydinvoimalaa rakennetaan. Olkiluoto III:n rakennustyöt ovat viivästyneet jo yli kymmenellä vuodella. Tero Pajukallio. Eurajoki 2007.

34. Geoterminen maalämpö

on Islannissa ekologinen tapa tuottaa lämpöä ja sähköä. Kari Rissa. Islanti 2014.

35. Posivan Onkalo.

Eurajoelle on rakenteilla suomalaisen ydinjätteen loppusijoituspaikka. Tero Pajukallio. Eurajoki 2017.

36. Happea keuhkoihin.

Kaksi ryhävalasta hengittää Ilulissatin Jäävuonossa. Jäätikön reuna ylläpitää hyvin monimuotoista meriekosysteemiä ja tarjoaa valaille runsaasti ruokaa, krillii. Jessica Haapkylä. Grönlanti 2018.

37. Jäät vähenevät. Ilmastonmuutoksen aiheuttama jäiden väheneminen voi haitata monia lajeja, kuten valaita, merilintuja ja kaloja. Riku Cajander. Grönlanti 2018.

38. Alppien lumipeite katoaa.

Ilmaston lämpenemisen vuoksi jäätiköt ovat alkaneet uhkaavasti sulaa. Kari Rissa. Sveitsi 2019.

39. Kiveä rapautuu irti kalliosta.

Huippuvuorilla löysät maamassat, jotka ikirouta on pitänyt kiinni, lähtevät liikkeelle ja aiheuttavat ongelmia. Eeva Pitkälä. Huippuvuoret 2018.

40. Auringonlasku Saharassa

Egyptin Läntisellä aavikolla. Saharan pinta-alasta vain noin viidennes on hiekka-aavikkoa. Päivi Arvonen. Egypti 2014.

41. Nykyajan karavaani Egyptin Läntisellä aavikolla. Syvän aavikon matkat vaativat erityistason osaamista niin matkan suunnittelun kuin kuljettajienkin osalta. Päivi Arvonen. Egypti 2014.

42. Egyptin Läntisellä aavikolla pilvet ovat harvinaisia, sade vielä harvinaisempaa - sadetta saadaan paikoin vain muutamien vuosikymmenien välein. Päivi Arvonen. Egypti 2014.

43. Soran ja murskeen valmistusta.

Kiviaineksia käytetään Suomessa vuosittain yli 100 miljoonaa tonnia. Tero Pajukallio. Pudasjärvi 2020.

NÄYTTELYN KUVAAJAT

Päivi Arvonen on vapaa toimittaja ja ammattiluontokuvaaja, joka on työskennellyt Suomen lisäksi 20 vuoden ajan Lähi-idässä, erityisesti Egyptissä. Päivi toimii myös kuvausmatkojen ja karhusafarien järjestäjänä.

Riku Cajander on luontoaiheisiin erikoistunut ympäristöbiologi, toimittaja ja valokuvaaja. Riku on tehnyt juttuja niin radioon, televisioon kuin lehtiinkin. Riku on julkaissut useita ympäristöaiheisia tietokirjoja.

Jessica Haapkylä on trooppisiin meriin ja arktiseen luontoon erikoistunut biologi ja vapaa toimittaja ja tietokirjailija. Jessica on työskennellyt useita vuosia muun muassa Australiassa ja tutkinut ilmastomuutoksen vaikutuksia koralleihin.

Antti Koli on vapaa kirjoittaja ja kuvaaja. Hän on julkaissut useita tietokirjoja sekä pitänyt lukuisia valokuvanäyttelyitä. Antilla on Kamera-lehdessä oma luontokuva-koulu.

Markku Lappalainen on pitkän linjan toimittaja, joka oli 30 vuotta sitten perustamassa ympäristötoimittajille omaa yhdistystä. Markku on ollut mm. Turun Sanomien ympäristötoimittaja ja Journalisti-lehden päätoimittaja.

Paula Launonen on vapaa toimittaja ja omien sanojensa mukaan aloitteleva lintukuvaaja.

Tero Pajukallio on kokenut ympäristöaiheisiin erikoistunut ammattivalokuvaaja. Tero on ollut järjestämässä useita ympäristöaiheisia valokuvanäyttelyitä.

Jukka Palm on ammattivalokuvaaja ja ympäristötoimittaja. Hän on ollut mm. Lumo- ja Luontokuva-lehtien toimittaja. Hän on ollut mukana useissa kirjaprojekteissa. Tällä hetkellä hän toimii Herpetomania-lehden päätoimittajana.

Eeva Pitkälä on vapaa tiedetoimittaja, joka on erikoistunut ympäristöasioihin. Hän rakastaa tiedettä ja tutkimusta, tekniikan ihmeitä ja aivan valtavasti Suomen luontoa. Eeva on Ympäristötoimittajien varapuheenjohtaja.

Kari Rissa on ympäristöasioihin erikoistunut toimittaja, valokuvaaja ja tietokirjailija. Hän on tehnyt tv-ohjelmia, lehtiä, lehtijuttuja ja tietokirjoja. Kari on pitänyt useita omia ympäristöaiheisia valokuvanäyttelyitä. Ympäristötoimittajien puheenjohtaja vuosina 2007-2009, kunniajäsen 2016.

Pekka Virtanen on pitkän linjan vapaa toimittaja, joka kirjoittamisen lisäksi on järjestänyt useita ympäristöteemoihin liittyviä näyttelyitä. Pekka työskenteli pitkään metsämuuseo Lustossa vastaten näyttelytoiminnasta. Ympäristötoimittajien puheenjohtaja vuosina 2014-2018.

Ympäristötoimittajat 30 vuotta

Riku Cajander

Päivi Arvonen

Eeva Pitkälä

Jessica Haapkylä

Ympäristötoimittajat ry on ympäristö- ja luontoaiheisia juttuja kirjoittavien ja kuvaavien toimittajien oma ammatillinen yhdistys, joka täyttää tänä syksynä 30 vuotta.

Ympäristötoimittajat ry järjestää monenlaista toimintaa: koulutustapahtumia, keskustelutilaisuuksia ja vierailuja eri kohteisiin. Tenttaamme päättäjiä ja kansalaisjärjestöjen edustajia. Teemme tutustumismatkoja lähiluontoon, mutta myös kauemmaksikin.

Tuomme moniäänisesti esiin ympäristöasioita niin arkipäivän valinnoissa kuin maapallon luonnonvarojen käytössä. Kannamme huolta elonkirjon säilymisestä.

Ympäristötoimittajat ry on perustettu vuonna 1991. Jäseniä yhdistyksessä on tällä hetkellä 130.

Ympäristötoimittajat ry